

Basic-nurmikko (EXTRA-luokka)

Nurmikon käyttöluokka

BASIC-luokka

- Tasalaatuinen perustason nurmikkoseos (ns.jalkapallokenttäseos)
- Tiheä kasvusto ja hyvä talvenkestävyys
- Sietää kohtuullisen lyhyttä leikkuuta ja tavanomaista kulutusta

Siemenlajikkeet

- Poa pratensis (niittynurmikka)
- Festuca rubra (puistonata)

Seos painottuu niittynurmikkaan, jota puistonata täydentää parantamalla tiheyttä ja pintapeittävyyttä sekä sopeutumista kevyemmille ja kuivemmille kasvualustoille.

Nurmikon väri

Basic-nurmikon väri on tummanvihreä ja tasainen suurimman osan kasvukautta. Puistonata antaa sävyyn paikoin sinertävän vivahteen, etenkin kuivemmillä kasvupaikoilla. Syksyllä väri säilyy yleensä tummempana kuin juurtonurmikassa.

Niittynurmikan ominaisuuksia (käytännössä)

- Maanalaiset maavarret (rönsyt) tiivistävät kasvustoa ja auttavat peittämään kulutusvaurioita
- Hyvä kulutuksen- ja talvenkestävyys
- Sietää melko lyhyttä leikkuuta ja tiheää käyttöä
- Viihtyy läpäisevissä, kohtuullisen ravinteikkaissa kasvualustoissa

Puistonadan ominaisuuksia (käytännössä)

- Hienolehtinen, erittäin tiheä ja peittävä kasvutapa
- Sietää kuivuusjaksoja ja kevyttä varjoa hyvin
- Vaatimaton ravinteiden suhteen; menestyy myös laihahkolla tai kevyellä maalla
- Pintavauriot umpeutuvat vähitellen tiheän lehdistön avulla

Kasvitieteellisiä tuntomerkkejä

Niittynurmikka (*Poa pratensis* L.)

Monivuotinen, maavarrellinen heinä, joka muodostaa tiheää mattoa. Versot leviävät maanalaisilla rönsyillä, mikä tuottaa yhtenäisen ja kimmoisan nurmipinnan. Lehdet ovat keskivihreitä, 2–5 mm leveitä ja kärjestä tyypillisesti "veneensuukärkisiä". Lehtitupet ovat litteähköt ja tasaiset; kielilehti (kieleke) on lyhyt ja tylppä. Kukinto on leveäkö, löyhästi haarova röyhy (noin 5–20 cm), jossa tähkylät ovat useakukkaisia. Kukinta ajoittuu tavallisesti touko–heinäkuulle. Laji erottuu nurmilajeista selvästi maavarrellaan ja veneensuukärkisillä lehdillään.

Puistonata (*Festuca rubra* -ryhmä, "puistonata")

Monivuotinen, hienolehtinen heinä, jolla on alalajista riippuen tuuheakasvuinen tai lyhyesti maavarrellinen (rönsyilevä) kasvutapa. Lehdet ovat hyvin kapeat ja usein osin rullautuneet, tuntumaltaan hienot mutta jäntevät; värisävy vaihtelee tumman- ja sinertävänvihreän välillä. Tyvitupeissa näkyy usein ruskeaa tai punertavaa sävyä, josta ryhmän nimi "rubra" juontuu. Kukinto on kapea ja pysty röyhy, jonka tähkylät ovat monikukkaisia; osalla muodoista esiintyy lyhyitä, jäykkiä vihneitä. Kukinta painottuu kesään ja alkusyksyyn. Hienolehtisyys ja tiheä pensominen ovat ryhmälle tunnusomaisia.

Esiintyminen luonnossa

Niittynurmikka on hyvin yleinen koko Suomessa. Sitä tavataan niityillä, pientareilla ja pihoiden etenkin runsasmultaisissa, vettä läpäisevissä maissa. Laji suosii valoa, mutta sietää myös kevyttä varjoa.

Puistonata on yleinen koko maassa ja menestyy myös karummilla, kuivilla ja niukkaravinteisilla kasvupaikoilla, kuten hiekkamailla ja rinteillä. Se muodostaa peittävän kasvuston silloinkin, kun hoito ja ravinnetaso ovat maltillisia.